

Sıcak Dilekler Evi

Yavuz DEMİRKIRAN

Sıcak Dilekler Evi

Yavuz DEMİRKİRAN

Bir köyün kıyısında, yolun çayıra dönüştüğü yerde küçük bir kulübe vardı. Pencereleeri her zaman aydınlık, kapısı her zaman açıktı. Herkes ona Sıcak Dilekler Evi derdi. Bakıcı Bilge Mira, her ziyaretçiyi bir gülümsemeyle karşılardı. Gümüş rengi topuzu ve ipinde yuvarlak gözlükleri vardı. 'Gelin, gelin,' derdi, 've bir dilek yazın.'

Kulübenin içinde, tavandan yüzlerce renkli kâğıt sarkıyordu. Her birinde bir ziyaretçinin yazdığı güzel bir dilek vardı. 'Neşe bulasın,' diyordu biri. 'Devam et,' diyordu bir başkası. Kâğıtlar hafif esintide usulca sallanıyordu. Turuncu tekir kedi Pip, onların arasında kestiriyordu. Kırmızı kurdeleli tasması hafifçe şingirdiyordu. Kulübe bir kucaklaşma gibi hissettiriyordu.

Tomas neredeyse her gün gelirdi. Dokuz yaşındaydı, dağınık kahverengi saçları ve hardal sarısı kazağı vardı. Çantası yeni dilekler için renkli kâğıtlarla doluydu. 'Bilge Mira,' diye sordu, 'bugün ne yazmalıyım?' Gülümsedi ve ela gözleri parladı. 'Gri bir günde duymak isteyeceğin bir şey yaz.' Tomas yazdı: 'Sandığından daha cesursun.'

Bir sabah Tomas kulübenin kapısını kapalı buldu. Usulca vurdu ve kapı aralandı. Bilge Mira orada duruyordu, gül kurusu hırkasına sarınmıştı. Yanakları solgundu ve öksürüyordu. 'Korkarım bugün iyi değilim, canım,' dedi. 'Kulübe dinlenmeli.' Pip ayak bileklerine sürtündü ve miyavladı. Tomas karnında bir düğüm hissetti. Kulübe daha önce hiç kapanmamıştı.

Tomas koşup Rosa Nine'yi buldu. Rosa Nine bahçesindeydi, hasır bir sepet taşıyordu. Lavanta rengi şalı esintide dalgalanıyordu. 'Rosa Nine!' diye seslendi. 'Bilge Mira hasta ve kulübe kapalı!' Rosa Nine sepetini yere koydu. Koyu renk gözleri ciddileşti. 'Öyleyse yardım etmeliyiz,' dedi. 'Kulübe kapalı kalamayacak kadar önemli.' Tomas'ın elini tuttu ve köy meydanına doğru aceleyle yürüdüler.

Rosa Nine köy çanını çaldı. Ding-dong! Ding-dong! Her evden insanlar geldi. Hâlâ üstü unlu olan fırıncı vardı. Kucağı kitaplarla dolu öğretmen. Çekiciyle marangoz. 'Bilge Mira hasta,' diye duyurdu Rosa Nine. 'Sıcak Dilekler Evi'ni açık tutmalıyız. Kim yardım edecek?' Her el havaya kalktı. Tomas o kadar geniş gülümsedi ki aralıklı dişi göründü.

Köylüler bir plan yaptı. Rosa Nine bir listeye işleri yazdı. 'Fırıncı, sen ziyaretçilere ekmek getir,' dedi. 'Marangoz, gıcırdayan kapıyı tamir et. Öğretmen, yüksek sesle hikâyeler oku. Tomas, kulübeyi en iyi sen bilirsin. Ziyaretçileri karşılayacak ve dilek yazmalarına yardım edeceksin.' Tomas başını salladı. Kalbi hızlı atıyordu ama gurur duyuyordu. Pip bacaklarına dolandı, sanki 'Ben de yardım ederim' der gibiydi.

Ertesi sabah Tomas kulübenin kapısını açtı. Odalar Bilge Mira'nın mırıldanması olmadan sessiz hissettiriyordu. Ama lambaları yaktı ve yastıkları kabarttı. Pip bir masaya atladı ve çingırağını çaldı. 'Hoş geldiniz!' diye seslendi Tomas ilk ziyaretçiye, yorgun yüzü bir kadına. 'Bir dilek yazmak ister misiniz?' Kadın yazdı: 'İyi bir gece uykusu diliyorum.' Tomas onu tavandan sarkıttı.

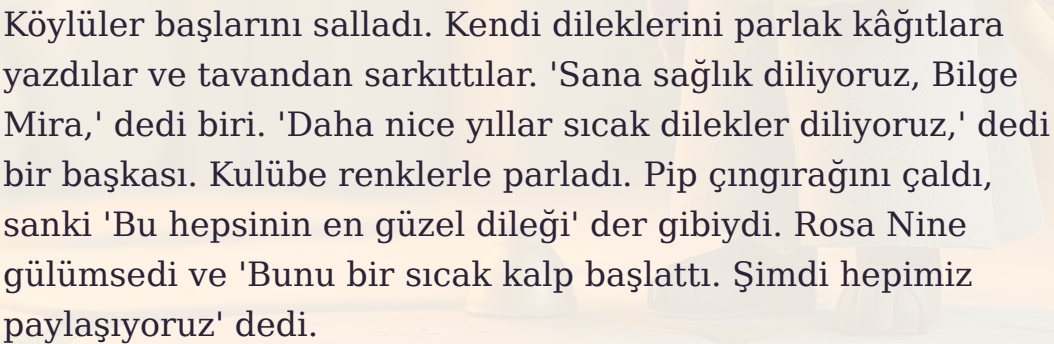
Bütün gün ziyaretçiler geldi. Fırıncının taze ekmeği sıcak ve tatlı kokuyordu. Öğretmen cesur bir fare hakkında bir hikâye okudu. Marangoz gıcırdayan kapıyı tamir etti, böylece gıcırdamak yerine şarkı söyledi. Tomas herkesin dilek yazmasına yardım etti. Bazı dilekler komikti, 'Çoraplarımın eşleşmesini diliyorum' gibi. Bazıları umut doluydu, 'Bir arkadaş diliyorum' gibi. Kulübe kahkahalar ve iyilikle doldu.

Pip, Bilge Mira'nın yanından ayrılmadı, battaniyesinin üstüne kıvrıldı. Yaşlı kadın gülümsedi ve 'Kulübenin mırıldandığını duyabiliyorum. Mutlu görünüyor' dedi. Köylüler ona çorba ve çiçekler getirdi. Tomas her akşam ziyaret etti ve ona günü anlattı. 'Küçük bir kız büyükannesi için bir dilek yazdı,' dedi. Bilge Mira'nın ela gözleri parladı. 'Dilekler büyüyor,' diye fısıldadı.

Bir hafta sonra Rosa Nine başka bir toplantı çağırdı. 'Bilge Mira güçleniyor,' dedi. 'Ama kulübenin tamirattan fazlasına ihtiyacı var. Gelecek için bir plana ihtiyacı var.' Köylüler konuştu ve fikirlerini paylaştı. 'Sırayla bakıcı olalım,' dedi fırıncı. 'Çocuklara dilek yazmayı öğretilim,' dedi öğretmen. Tomas elini kaldırdı. 'Kimsenin kendini yalnız hissetmemesini sağlayalım,' dedi.

Güneşli bir sabah Bilge Mira geri döndü. Yavaşça yürüdü, Tomas'ın koluna tutundu. Gül kurusu hırkasını giymişti ve gümüş topuzu parlıyordu. Kulübeyi görünce gözleri yaşla doldu. 'Onu açık tuttunuz,' dedi. 'Hepiniz.' Köylüler sevinçle bağırdı. Pip kollarına atladı ve yüksek sesle mırladı. Bilge Mira güldü. 'Her yerde yeni dilekler görüyorum. Ve yeni yardımcılar da.'

Bilge Mira en sevdiği sandalyeye oturdu. Tomas yanına oturdu. 'Bir dileğim var,' dedi, 'her birinize teşekkür etmek.' Böylece köy bir parti verdi. Ekmek ve reçel, limonata vardı. Herkes kulübe için bir dilek yazdı. 'Her zaman bir umut yeri olsun,' diye yazdı Rosa Nine. Tomas yazdı: 'Her zaman birbirimize yardım edelim.' Kulübe mutlulukla mırıldandı.

O günden sonra Sıcak Dilekler Evi herkese aitti. Tomas resmi bir dilek karşılayıcısı oldu, yanında her zaman renkli kâğıtlarla dolu bir çanta taşıyordu. Rosa Nine her hafta yardımcıları düzenledi. Bilge Mira daha çok dinlendi ve sık sık gülümsedi. Pip dileklerin arasında kestirdi, çingırağı hafifçe şıngırdadı. Ziyaretçiler yakından ve uzaktan geldi ve kulübe kapısını hiç kapatmadı.

Ve eęer bir gn kyn kıyısındaki kk kulbenin yanından geerseniz, tavandan sarkan parlak kğıtlar greceksiniz. Kahkahalar ve gzel szler duyacaksınız. Belki Tomas'ın bir dilek yazdığını ya da Bilge Mira'nın sandalyesinden el salladığını bile grebilirsiniz. Ev umutla dolu, nk bir kişinin sıcak kalbi btn bir topluma ilham verdi. Ve bu hepsinin en sıcak dileęi.